

Sygn. akt III KO 23/15

POSTANOWIENIE

Dnia 15 kwietnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka (przewodniczący)

SSN Krzysztof Cesarz

SSN Roman Sądej (sprawozdawca)

w sprawie A. S. oraz B. G.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 15 kwietnia 2015r.,

inicjatywy Sądu Rejonowego w T., wyrażonej w postanowieniu z dnia 21 stycznia 2015r. (sygn. akt VIII K [...]),

o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu ze względu na dobro wymiaru sprawiedliwości,
na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

sprawę A.S oraz B.G. przekazać do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w W.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w T. wystąpił z inicjatywą przekazania sprawy A.S. oraz B G innemu sądowi równorzędnemu w trybie art. 37 k.p.k., sugerując przekazanie jej Sądowi Rejonowemu w W., jako Sądowi położonemu w pobliżu miejsca zamieszkania obu oskarżonych. W szczegółowym uzasadnieniu tego stanowiska Sąd występujący przedstawił okoliczności uniemożliwiające rozpoznanie sprawy, w której akt oskarżenia skierowany został do Sądu miejscowo właściwego już w 2010r. Rzetelnie opisał dotychczasowy przebieg postępowania, wykonane czynności dowodowe oraz praktycznie paraliż dalszego toku postępowania,

począwszy od października 2011r., spowodowany „sukcesywnie przedkładanymi przez oskarżonych zaświadczeniami, wystawianymi przez lekarza sądowego”. Szeroka dokumentacja lekarska przedstawiana przez oskarżonych oraz dotychczas uzyskane opinie o stanie ich zdrowia, bezsprzecznie wykazują poważne schorzenia, które wprawdzie nie uniemożliwiają stawiennictwa w sądzie miejscowo właściwym, ale istotnie to stawiennictwo utrudniają. W aktach sprawy znajdują się liczne (detalicznie wskazane w uzasadnieniu postanowienia Sądu Rejonowego) zaświadczenia lekarzy sądowych różnych specjalności (zgodnie z art. 117 § 2a k.p.k.), stwierdzające brak możliwości stawiennictwa oskarżonych na kolejno wyznaczane terminy rozprawy głównej. Biorąc pod uwagę wiek oskarżonych oraz charakter ich schorzeń (B. G., ur. 1954r. – stan po przebytych w 2011r. zawale serca, nadciśnienie tętnicze, cukrzyca – k.1858; A. S., ur. 1951r. – niedokrwistość, przebyta gastroenterostomia, choroba wieńcowa – k.1980 i k.2049-2054), trudno nie podzielić stanowiska Sądu Rejonowego w T., że rozpoznanie przezeń tej sprawy jawi się jako mało realne. Sąd ten jednocześnie akcentował, że oskarżeni w pismach procesowych deklarowali udział w rozprawie w sądzie [...], kiedy stan ich zdrowia nie będzie istotną przeszkodą w stawiennictwie, związaną z dojazdem do odległego sądu.

Argumentacja Sądu Rejonowego w T. była przekonująca. Oceny tej nie może zmienić stanowisko wyrażane przez pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego, że to wyłącznie obstrukcyjna postawa procesowa oskarżonych uniemożliwia dalszy tok procesu. Tak kategorycznym wnioskom sprzeciwia się nie tylko dokumentacja medyczna przedstawiona przez oskarżonych, ale systematyczne potwierdzanie przez licznych lekarzy sądowych niemożności ich stawiennictwa do Sądu Rejonowego w T. Nawet jeżeli oskarżeni li tylko instrumentalnie wykorzystują swe rzeczywiste choroby, to i tak nie zmienia to istoty rzeczy, że rozpoznanie sprawy przez sąd miejscowo właściwy i realizacja celów postępowania karnego określonych w art. 2 § 1 k.p.k., stają się iluzoryczne bez odstąpienia od zasad określonych w art. 31 k.p.k. Dobro wymiaru sprawiedliwości, o którym mowa w art. 37 k.p.k., niewątpliwie hierarchicznie wyżej stawia możliwość w ogóle osądzenia osób postawionych w stan oskarżenia, od osądzenia ich przez sąd właściwy miejscowo.

Dodać w tym miejscu należy, że ocena dotychczasowej determinacji Sądu właściwego w celu kontynuowania postępowania dowodowego, nie pozwala na wniosek, iż niniejsze wystąpienie podyktowane jest względami partykularnymi a nie uniwersalnymi.

Konsekwencją przedstawionej powyżej oceny Sądu Najwyższego było uwzględnienie inicjatywy Sądu występującego i na podstawie art. 37 k.p.k., przekazanie sprawy do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w W., a więc Sądowi położonemu w pobliżu miejsca zamieszkania oskarżonych.

I.n